

pyhä valkea paloi voimallisesti, joka oli sydäntä liikuttava, ja heille oli suuri ilo saada kuulla vanhimpia, jotka olivat ensi kertaa heidän keskellensä.

Saamme ilmoittaa, että yksimielisyys ja rauha on saarnaajain ja kristittyin välillä, josta Jumalalle kiitos olkoon. Mutta vaikka yksimielisyys ja rauha on, pidämme sen kuitenkin suurena Jumalan armona, että olemme saaneet rakkaat vanhimmat tänne Suomeen, sillä sen tuntemme mekin saarnaajat, että Vapahtajan rakkauden elävä tunteminen sydämeiltä kuluu, ja usko tuntuu heikolta ja hengen miekka tylsyy. Kuitenkin seisoo edessä kristillisyyden edesvastaullinen työ, sillä sen näemme, että rikkaruohoa pakkaa myös kasvamaan Herran pellossa, jota aina tarvitsee korjata. Mutta kun nyt taas olemme saaneet kuulla niin paljon kalliita neuvoja ja opetuksia, niin heikko usko on vahvistunut, ja miekka on tullut teroitetuksi totuuden tahkossa, ja paljon on syntiä hukkunut armon ja laupeuden mereen, ja armon ja autuuden tunteminen on sielun täyttänyt, sekä saarnaajain että sanankuulijain, että Sionin tytär Suomen maalla on veisannut kiitosta, kun armon aurinko on paistanut niin kirkkaasti, että on näkynyt se kirkkotie, jonka on aukipolkenut suuri Ristin-kantaja.

Eikä nyt muuta, kun syntinne ja syntimme on anteeksi annettu Herran Jesuksen nimessä ja kalliissa sovinto veressä, ja sanomme sydämelliset rakkauden terveiset teille, ikuisen muistoon jääneille vanhimille, emäntäinne, lastenne ja koko Herran lauman kanssa siellä kaikilta saarnaajilta ja suurelta kristittyin laumalta täältä Suomen maalta. Ja sanomme hyvästi sillä autuaallisella toivolla, että kerran yhteen tulemme tapetun Karitsan häissä, jossa sanomme yhteen ääneen: amen, hallelujaa. Rukoilkaa meidänkin edestämme.

Seurakunnan kanssa ja puolesta:

N. Milén, S. Vesterinen, E. Rantanen, V. Nieminen, Isak Kuoksu, Isak Niku, K. Luoma, F. Siipola, Joel Ahonen, E. Masalin, R. Salminen, A. Salminen, J. Karhu, J. Hirvonen, Mikko Hulkkonen, Heikki Savolainen, A. Holm, Nurminen, N. Lehtonen, O. Valkama, V. Kulju, V. Kauppinen, Karisto, Hj. Simolin, E. Nousiainen, J. Korhonen, Matti Rautio, J. Hassinen, H. Ikonen, A. Väänänen, M. Kärki, J. Kärki

y.m. saarnaajat, joita on ollut koolla eri puolilta Suomen maata vanhimpia seuraamassa.

Ilmoitamme vielä, että vanhimmat lähtevät täältä Turkuun, sieltä Tampereelle ja niin Poriin, Teuvalle ja sitten Ouluun; paljot saarnaajat ja kristityt seuraavat heitä.

Turku, 5. päivä toukokuuta 1929.

Rakkaalle veljelle Herrassa ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäen raskaassa ja painavassa työssä W. Koppana rakkaan vaimonne ja poikanne kanssa ynnä niitten valittuin kanssa, jotka ympärillänne ovat.

Tervehdän nyt teitä, rakasta ystävää, jota tunnen kasvoista ja sydäimestä, jonka kanssa olen monta autuaallista hetkeä viettänyt, jotka muistot eivät milloinkaan häviä minun mielestäni.

Sain kirjeen teiltä ilokseni vastaanottaa, josta kiitän sydämeistäni. Olen iloinen, että muistatte minua, sillä se apu minun siellä ollessani, kuin te olitte minulle, ei milloinkaan unohdu. Olen siitä kiitollista sydäntä kantamassa teille ja Jumalalle.

Nyt ilmoitan teille surusanoman, että rakas vanhin ja uskollinen Sionin muurin vartija, Isak Niku, on tänään kello 3 iltapäivällä kuollut sydänhalvaukseen Oulussa. Hän oli päivällä vielä saarnannut ja sen jälkeen tuntenut pahoinvointia. Kutsuttiin lääkäri, vaan mitään ei lääkäri voinut. Hän vaan meni Jumalan paratiisiin, hänelle itselleen iloksi, vaan meille ja teille murheeksi, ynnä hänen puolisolleen, joka oli mukana täällä myöskin.

Viime sunnuntaina tähän aikaan pidin minäkin kanssakäymistä vanhinten kanssa Porissa. Tuntuu siltä, kuin ei olisi totta, mitä tapahtunut on.

Vesterinen piti selitystä, kun tuli tieto puhelimella. Saarna loppui. Vesterinen ei voinut vähään aikaan puhua mitään, ja kun hän sai sanotuksi sen, että vanhin on muuttanut, alkoi itku ja valitus kokoushuoneessa.

Minä sain myös vähän aikaa seurata vanhimpia Lahdessa, Porissa ja täällä Turussa. Kokoukset olivat kalliit joka paikassa, ja paljon kristityitä oli joka paikassa. Minä kerroin Nikulle, että sain kirjeen teiltä.

Tuli juuri nyt soitto Helsingistä samasta asiasta. Ihalaisen vaimo soitti, että Niku alkoi tuntemaan pahoinvointia keskellä saarnaa. Niku lakkasi puhumasta ja meni Korhoselle, se on Oulun saarnaaja; siellä hän kuoli. Se oli viimeinen saarna Nikulta Suomessa. Huomenna heidän piti lähteä takaisin kotia Lappiin. Heillä oli kummallakin emäntä mukana.

Minä kerroin Nikulle, että kirjoittaa teille. Hän käski kirjoittamaan teille rakkaita terveisitä. Me muistelimme teitä Nikun kanssa ja puhuimme siitä luottamuksesta, joka teillä ja Calebilla ja muilla saarnaajilla on vanhimpiin. Nämä Nikun terveiset ovatkin viimeiset, kuin teille kirjoitan.

Olkaa nyt rakas veli lohdutettu Herrassa ympärillänne olevain saarnaajain ja kristittyin lauman kanssa tällä sanalla, että synnit on anteeksi